

18. Krisztus keresztyében beteljesedett a megváltás. – Nem. Krisztus keresztye által teljesült Kaifás akarata, s példát kaptunk rá, hogy halálbüntetés ellenére is hűségeseknek kell maradnunk Isten parancsaihoz.

19. Jézus a maga szenvedései és halála által él abban, akit így szeretett, az emberben. – Nem. Csak abban az emberben él Jézus, aki maga is úgy viselkedik, mint Jézus.

20. Titok, hogy Krisztus minden ember királya. – Nem, hanem tévedés, mert Jézus csak azoknak a királya, akik Hozzá hasonlóan viselkednek.

21. E hűsz tétel erejében igaz, hogy amit másokkal szemben teszünk, azt tesszük Jézussal is. – Nem. E hűsz téves tétel ellenére igaz ez az állítás.

Egy másik mai tanszékvezetőhöz odament harminc esztendővel ezelőtt az ilyesfajta tételek miatt egy fiatal Bokor-tag, és ezt mondta neki: Tisztelendő úr, Jézus nem ezt tanította. A válasz erre ez volt: Jézus néptanító volt, én pedig teológiai tanár vagyok. E válasz ellenére az a fiatal ember azóta sem váltott át a néptanítótól a teológiai tanárhoz. Adjunk hálát érte az Istennek.

Egészen más kérdés, hogy a szeretet-Isten, hogyan mondhat valakiket átkozottaknak. Azt gondolom, hogy ez ugyanaz, mint a balga, a bolond. Magukat teszik bolonddá. Magukat teszik átkozottá. Isten mondhatná róluk azt is, hogy szerencsétlenek. Mindez csak következménye a szabad akaratunknak. Ezt pedig azért adta nekünk Isten, hogy részesei lehessünk az ő szentháromsági szeretet-életének. Már itt is, a Földön. Halálunk után pedig odafent Nála, az örökkévalóságban. Amen.

Nem. Még hozzáteszem Arany János egyik utolsó versét. Egy nagyon rövidet, egy négysorosot. Az a címe, hogy: Sejtelem

Életem hatvanhatodik évében

Köt engem a Jóisten kérébe,

Betakarít régi rakott csűrbe,

Vet helyemre új gabonát cserébe.

Életem, nem tudom, hányadik évében szólít magához engem a Jóisten. Csak annyit tudok, hogy egyelőre még nagyon jól érzem magam köztetek. Ha ez megváltozik, akkor kérni fogom Öt, hogy engedjen már engem is odaátra azok közé a testvéreim közé, akik már hazajutottak.

Most az Amen.

KOVÁCS LÁSZLÓ

EGYENSÚLY...

- MISE -

Testvéreim! Kezdjük ünneplésünket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Szeretettel köszöntelek Benneteket a Bokorünnepen, és kívánom: Az Úr legyen veletek!

Egyensúly, egyensúly, egyensúly! Ez lesz a téma a mai napon az elejétől kezdve a végéig - tudjuk meg a Meghívóból. Megvallom, kicsit mosolygok magamban. Ugyanis többen megkérdeznék: Hogy vagy Laci? Köszönöm jól - válaszolok és hozzáteszem: Csak kicsit düllöngélek, mint a részeg ember... Sebaj, pont nekem kell beszélnem az egyensúlyról!

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, és bánjuk meg bűneinket, hogy visszanyerhessük egyénileg és közösségileg is egyensúlyunkat, ha netán elvesztettük volna.

Gyónom a mindent-adó Istennek. Irgalmazzon nekünk.

Ének: Kyrie. Glória.

Imádkozzunk! Istenünk, aki úgy raktad össze a testünket és úgy formáltad ki a lelkünket, hogy egyenesen tudjuk járni és harmonikusan tudjunk élni, add, hogy szándékod szerint mindent megtegyünk, hogy tetszésedre legyen járásunk és életünk, aki élsz és szeretsz.

Olvasmány Gandhi írásából (részlet)

Erősek attól leszünk, ha megőrizzük vagy megnemesítjük az életet alkotó energiát.

Ezzel szemben mi folyamatosan és öntudatlanul pazaroljuk ezt az energiát, ha zavaros és nemkívánatos gondolatokat dédelgetünk magunkban.

Mínt hogy a gondolat minden beszéd és minden tett forrása, érthető, hogy az egyik síkon meglévő értékek a másikon is jelentkeznek. Ha tökéletesen uraljuk a gondolatainkat, ezzel olyan energiaforrást fejlesztünk ki magunkban, amely minden vállalkozást lehetővé tesz.

Ha az ember Isten képmása, akkor elegendő, hogy akarjon valamit, amit természetes képességei lehetővé tesznek, de ezzel az már meg is valósul. Ez a hatékonyság azonban nem adatik meg annak, aki szétszórja az energiáit.

Ezek Gandhi gondolatai.

Ének: Alleluja .!

Evangelium Mk 10, 13-16.

Egyszer kisgyermeket vittek Jézushoz, hogy rájuk tegye a kezét. De a tanítványok elutasították őket.

Amikor Jézus ezt látta, megneheztelt rájuk és így szólt: Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek és ne tartsátok vissza őket, mert ilyeneké az Isten országa.

Bizony mondom nektek, aki Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, nem megy be oda.

Azután ölébe vette őket és rájuk téve a kezét megáldotta őket.

Ezek az evangélium igéi.

Egyensúly! Egyensúly! Egyensúly!

Ennek kapcsán visszaemlékezek egy régi történetre. Aztán szeretnék beszélni a Jézusnak elkötelezett ember egyensúlyáról.

Régi történet

Sosem gondoltam volna, hogy Magyarországon is megjelenik a slakline, amiről több mint 30 éve prédikáltam a Domiban (Domonkos templom). Most utána néztem a történetnek, amit akkor inkább tanmesének gondoltam. 1855-ben történt, hogy egy francia kötéláncos (Charles Blondin) a Niagara-vízesés fölött kifeszített kötélen egyensúlyozott az egyik oldalról a másikra. A kötélen 340 méter hosszú volt, 8,3 centiméter széles, és 49 méterre volt kifeszítve a zuhatag fölött.

Nagy tömeg gyűlt össze a produkcióra, és lélegzetvisz szafojtva figyelték a víz fölötti sétát. Az ember az egyik oldalról átsétált a másikra és onnan vissza. Nagy taps követte.

Ekkor a kötéljáró elkiáltotta magát: „Uraim és Hölgyeim, elhiszik-e, hogy bekötött szemmel is átmegyek a kötélen. Aki elhiszi, tegye föl a kezét”. Az emberek egymásra néztek, aztán az akrobatára, bólogattak többen és feltették a kezüket. A kötéláncos simán átment a túlsó partra és vissza. Nagy taps követte.

Ekkor újabb kérdést tett fel. Kezében egy talicskát fogott és azt kérdezte: „Elhiszik-e, hogy ezt a talicskát is át tudom tolni a kötélen és vissza?” Az emberek egyre többen tették fel a kezüket és csodálva nézték a talicskás embert. Sikerült neki oda és visszatolni a zúgó habok fölött. A tömeg őrjöngve tapsolt.

Ekkor azt kérdezte a köteles ember: „Elhiszik-e, hogy a talicskát egy emberrel együtt is át tudom tolni a kötélen és vissza?” A tömeg őrjöngve lengette a karját, persze hogy elhiszik, mert látják, hogy ő mindenre képes.

Ekkor a talicskás ember odaszólt a legközelebb álló hölgynek: „Hölgyem, üljön be a talicskába!” A nő rémülten tiltakozott. Azt már nem!

Annak idején azt a következtetést vontam le a történetből, hogy Jézus szédületes életútját megismerve nem elég hinni benne, nem elég megtapsolni és éltetni őt, hanem be kell szállni az ő talicskájába és vállalni vele a veszélyes, „keskeny utat”. Ma ugyanezt a következtetést vonom le magamnak és mindazoknak, akik őt és eszményeit megismerték és követni akarják.

Az evangéliumbeli gyerek

Még a történethez tartozik, hogy 1860-ban a walesi herceg (a későbbi király) is jelen volt a niagarai produkción, és Charles Blondin, a kötéláncos felkérte, hogy a hátán átvihesse őt a vízesés fölött, de a herceg elutasította.

1861-ben egy angliai produkciója során viszont ötéves kislánya beleült apja talicskájába, és őt a talicskában ülve toltta át a kötélen.

Az evangéliumbeli gyerekről, akit a tanítványok távol tartottak Jézustól tudjuk azt, hogy benne Jézus a társadalmilag kicsiny embert állította példaképül a tanítványai elé. De megállja helyét az a magyarázat is, hogy

Jézus követője és az Isten országának tagja csak úgy lehet valaki, ha a kisgyermek hitével és bizalmával, fontolgatás nélkül szívvel-lélekkel ráhagyatkozik. Kereszténynek, Jézuskövetőnek lenni kockázatos dolog. Az elmúlt időkben megtapasztalhattuk. Most talán nem jár különösebb kockázattal, engedünk is a komoly elszántságon. A „széles út” nagyon csábító, a „keskeny ösvény” pedig elég riasztó.

Azt gondolom, hogy teljesen fölösleges, hogy valaki fejünkre olvassa gyávaságunkat, kishitőségünket és gyenge Istenszerelmünket. Még azzal sem megyünk semmire, ha valaki bebizonyítja, hogy kockázatosabb egy szuper autóra ülni, mint Jézus talicskájába. Az autóban lehet szuper gyorsaság, élvezet és büszkeség, de Jézus talicskájában több a biztonság és a boldogság.

Tudom, hogy olesó szónoki fogás lenne a talicskába ülő kisgyerekekkel példázódni, ha nem beszélnék arról is, hogy a Jézus Útjára elkötelezett ember, hogyan tudja a gyakorlatban az ő kockázatos útját végigjárni.

A Gandhi recept

Egyensúly! Egyensúly! Egyensúly! Ez a szlogen.

A receptet pedig Gandhinál találtam. Azt állítja, hogy „erősek attól leszünk, ha megőrizzük és megnemesítjük az életet alkotó energiát”. Mit ért ezen? „Mint hogy a gondolat minden beszéd és minden tett forrása, érthető, hogy az egyik síkon meglévő értékek a másik síkon is kell, hogy jelentkezzenek”. Teszem hozzá: Tehát a gondolat, szó és tett egyensúlya szükséges.

A gondolatról ezt mondja: „Ha tökéletesen uraljuk a gondolatainkat, ezzel olyan energiaforrást fejlesztünk ki magunkban, amely minden vállalkozást lehetővé tesz”.

Gondolat - tudat. Emlékezzetek ti idősebbek ifjúságunkra, hogy micsoda hatalmas energia töltött el minket, amikor megismertük Jézus Istenének lényegét, a csak szeretni tudó Istent, és konkrétan a jézusi szeretetörvényt (az adás, szolgálat és szelídség eszményét). Úgy gondoltuk, hogy ezzel az ismerettel megmozgatjuk az egész világot, egybeszeretjük az egész emberiséget.

Szó - ige. A gondolkodásunk átalakulásával együtt járt a szó kényszere. Ha valaki valami szenzációs hírt hallott, örömhírt, azt képtelen magába fojtani, azt ki kell mondani. A jézusi szó elemi erővel tört elő belőlünk. Nem egyszerű szó volt, nem főnév, nem jelző, hanem ige: cselekvésre szólító beszéd. Így jöttek létre a jézusi kiscsoportok (melyek tíz, húsz, harminc, negyven, és ennél is több éve, ma is megvannak)!

Tett - szeretet. Ki tudja felmérni ennek a jézusi megújulási mozgalomnak az adásban, osztozásban, egyéni és közösségi szolgálatban és az erőszakot is elszenvedő, egyben erőszakmentes közösségi, sőt közéleti megnyilvánulásokban megmutatkozó gyümölcseit. Ércnél maradandóbb művet alkot az, aki egy pohárvíznyi jószággal is szebbé és elviselhetőbbé teszi a világot. Pokolból csinál mennyországot!

A három majom Egyensúly! Egyensúly! Egyensúly!
Ismeritek a három majom figuráját. Az egyik befogja a szemét, a másik a fülét, a harmadik a száját. A három majom szimbóluma egy 17. századbéli japán templom oszlopcsarnoka feletti faragásból ered, mely a három bölcs majom tanítását sugallja: a gonoszt ne lássam, ne halljam, ne beszéljem, és volt egy negyedik majom is, kezeit maga előtt tartva, hogy a gonoszt főleg ne tegyem.

Van egy népies magyarázata és hétköznapi jelentése is a bölcs majmoknak: ne láss, ne hallj, ne szólj, és ne is tégy semmit, abból nem lehet semmi bajod.

Ha ez utóbbi értelemben nézem a majmokat, akkor tökéletes egyensúlyban maradok, ha se látni, se hallani nem akarom Jézus üzenetét, továbbadni még úgysem, tenni pedig semmiképpen. Ez talán ránk nem jellemző. Az már inkább lehetséges, hogy felismertem az örömhírt, de továbbadását nem vállalom. Nem tudom, nem merem, nem akarom.

Ami pedig ugyancsak lehetséges, hogy megismertem, szajkózom is, csak éppen tettekre nem váltom.

Tovább variálható a felállás, de ha nem ugribugri majmok, hanem igazi Jézuskövetők akarunk lenni, akkor egy életen át tanulni, egy életen át továbbadni és egy életen át tenni-tenni kell a szeretetet!

— **Egyensúly! Egyensúly! Egyensúly!**

Talán erre az utóbbi egyensúlyra van igazán szüksége a világnak, és nekünk, magunknak!

Hívek könyörgése

Felajánlás

Paefatio

Ének: Sanctus...

Canon

Mi Atyánk.

Ének: Agnus Dei... Hálaíma Áldás Záróének

SZULY LÁSZLÓ

ELMÉLKEDÉS...

Amikor Gyuri először fölvetette, hogy mi lenne a mai ünnep fő témája, akkor az „EGYENSÚLY” szó hallatán nekem a „biológiai egyensúly” fogalma jutott eszembe. A biológiai egyensúly egyszerűen fogalmazva azt jelenti, hogy egy adott területen élő élőlények száma nagyjából állandó. Előfordulhat, hogy valami külső hatás kibillentíti ezt az egyensúlyi állapotot, azaz valamelyik faj túlszaporodik, akkor az ezt fogyasztó fajok is megszorodnak, ezáltal az arányok újra helyreállnak, visszaáll az egyensúlyi állapot. Például, ha egy területen a kedvező időjárás miatt elszaporodnak a békák, akkor több lesz ott a gólya is, mert a megnövekedett számú „eleség” több „fogyasztót” képes eltartani. Fordítva is lehetséges. Ha egy nagy szárazság miatt megcsappan a békák száma, akkor kevesebb lesz a gólyaállomány is, mert jó- néhány éhen pusztul.

A biológiai egyensúly állapota azonban igen érzékeny. Egy-egy durva változás végzetes következményekkel járhat. Egy meteor becsapódása vagy egy hatalmas vulkánkitörés fajok kihalását eredményezheti. Sajnos ilyen durva beavatkozásra az ember is képes. Ilyen volt a tiszai ciánszennyezés, amely kipusztította a folyó halállományát. Ilyen folyamat a vegyszerek (műtrágyák és permetszerek) intenzív használata a mezőgazdaságban. Egyensúlyi állapotra való törekvés azonban nemcsak az élővilágban figyelhető meg. Egy „létsikkal” lejjebb menve, az élettelen anyagok „viselkedésében” is meg tapasztaljuk. Öt példát mondok erre.

1. Keljfeljancsi. Ha ezt a bábót kibillentjük egyensúlyi helyzetéből, igyekszik újra felvenni azt, és ismét talpra áll. Ez tulajdonképpen az ERŐK EGYENSÚLYA. Tanultuk fizikaórán, hogy ha az egy testre ható erők kiegyenlítik egymást, szaknyelven a testre ható erők eredője nulla, akkor a test nyugalomban marad, illetve megőrzi egyenes vonalú egyenes mozgását.

2. Torricelli cső. Ez egy U alakú üvegcső, amelyben higany van, az egyik vége zárt, és vákuum van benne, a másik vége nyitott. A higanyszint a cső zárt végű részében magasabb, mint a másikban. A két higanyszint különbségének megfelelő nyomás azonos a külső légnyomással. Ha az időjárási viszonyok vagy a terepviszonyok miatt a légnyomás megváltozik, akkor a higanyszint különbség is változni fog. Így tudunk légnyomást mérni. Ez tehát a NYOMÁS EGYENSÚLYA.

3. Lázmérő. Ha két különböző hőmérsékletű test kapcsolatba kerül egymással, akkor előbb- utóbb kialakul a közös hőmérséklet, létrejön a HŐMÉRSÉKLETI EGYENSÚLY. Ezen az alapon szoktam én hűteni a túl forró teámat egy kis hideg borral.

4. A boros tea már egy másik egyensúlyi állapotra való törekvést is magában foglal. Kis idő múlva a bor

